

“Seguir de prop les petjades de Crist”

La nostra condició de fills de Déu ens portarà —hi insisteixo— a tenir esperit contemplatiu enmig de totes les activitats humanes —llum, sal i ferment, per l'oració, per la mortificació, per la cultura religiosa i professional—, fent realitat aquest programa: com més dintre del món estiguem, més hem de ser de Déu. (Forja, 740)

10 de desembre

No mirem el món amb posat trist. Potser, involuntàriament, han fet un pobre servei a la catequesi aquells biògrafs de sants que volien trobar a tota costa coses extraordinàries en els servents de Déu, fins i tot en llurs primers vagits. (...)

Ara, amb l'auxili de Déu, hem après a descobrir, tot al llarg de la jornada en aparença sempre igual, *spatium verae poenitentiae*, temps de veritable penitència; i en aquells instants fem propòsits de *emendatio vitae*, de millorar la nostra vida.

Aquest és el camí per disposar-nos a la gràcia i a les inspiracions de l'Esperit Sant en l'ànima. I amb aquesta gràcia —ho torno a dir— ve el *gaudium cum pace*, l'alegria, la pau i la perseverança en el camí. (És Crist que passa, 9)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/seguir-de-
prop-les-petjades-de-crist/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/seguir-de-prop-les-petjades-de-crist/) (10/03/2026)